

C-435/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. július 13.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Okrazhen sad Smolyan (Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. július 12.

Fellebbező és alperes:Glavna direksia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na
vatreshnite raboti**Ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban és felperes:**

BO

Az eljárás tárgya

A Glavna direksia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (a belügyminisztérium „Határrendőrség” főigazgatósága, Bulgária) fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, az Okrazhen sad Smolyanhoz (szmoljani regionális bíróság, Bulgária) a Rayonen sad Smolyan (szmoljani kerületi bíróság, Bulgária) 2023. március 7-i ítéletével szemben, amellyel az utóbbi bíróság helyt adott BO, az említett igazgatóság egyik rendőrségi közalkalmazottja arra irányuló keresetének, hogy kötelezzék a főigazgatóságot az őt a végzett éjszakai munkáért megillető díjazás megfizetésére.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése; EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a 2003/88/EK irányelv 12. cikkének a) pontját és (8) preambulumbekendését, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 31. cikkét, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás (a jelen esetben a zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti [a belügyminisztériumról szóló törvény] 187. cikke), amely azáltal, hogy nem teszi lehetővé, hogy az éjszakai munkának az általános rendelkezések szerint a magánszektor munkavállalói tekintetében alkalmazandó, a nappali munkához képest rövidebb időtartamát a közszektor váltott műszakban dolgozó és éjszakai munkát végző munkavállalói – például rendőrök és tűzoltók – (az említett törvény 142. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti közalkalmazottak) tekintetében is alkalmazzák, az alábbi eltérő bánásmódot eredményezi, anélkül, hogy ez az eltérő bánásmód jogszerű céllal függne össze:

a közszektor munkavállalóinak a közrend fenntartásának és a lakosság védelmének különösen fontos feladatával megbízott csoportja (a jelen esetben a belügyminisztériumról szóló törvény 142. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti, váltott műszakban dolgozó és éjszakai munkát végző rendőrök és tűzoltók) hátrányos helyzetbe kerül

a) mind ugyanazon közszektor azon munkavállalóinak másik csoportjához képest, akik a közrend fenntartásának és a lakosság védelmének ugyanazon feladatával vannak megbízva, de nem végeznek éjszakai munkát váltott műszakban történő munkavégzés keretében (a jelen esetben a belügyminisztériumról szóló törvény 142. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti többi közalkalmazott), és mégis ugyanazokban az előnyökben (például a szolgálati idő után járó pótlék, hosszabb fizetett szabadság, korábbi nyugdíjba vonulás, a szolgálati jogviszony megszűnése esetén járó magasabb végkielégítés) részesülnek, mint a váltott műszakban történő munkavégzés keretében éjszakai munkát végző rendőrök és tűzoltók;

b) mind a magánszektor azon munkavállalóihoz képest, akik váltott műszakban dolgoznak és éjszakai munkát végeznek, de nem részesülnek ugyanazokban az előnyökben, mivel nincsenek megbízva a közrend fenntartásának és a lakosság védelmének ugyanazon különösen fontos feladatával, amelynek ellátásáért a közszektor munkavállalóinak egy teljes csoportja (a belügyminisztériumról szóló törvény 142. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti összes közalkalmazott) ezen előnyökben részesül?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2003/88/EK irányelv 12. cikkének a) pontját és (8) preambulumbekendését, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 31. cikkét, hogy azokkal ellentétes valamely kötelező nemzeti ítélkezési gyakorlat (mint a jelen esetben a Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria [a Bolgár Köztársaság legfelsőbb semmitőszéke] polgári kollégiumának 1/2020. sz. értelmezési ügyben hozott 2023. március 15-i 1. sz. értelmező ítélete) alkalmazása, ha ez az alkalmazás az uniós joggal összeegyeztethetetlen eredményre, mégpedig az első kérdésben ismertetett eltérő bánásmódhoz vezetne,

minek körében az egyenlőtlenség nem objektív és észszerű kritériumon alapul, azaz nem függ össze jogszerű céllal, és nem arányos e céllal?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 20., 31. és 47. cikk

A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, (2), (4), (7), (8) és (10) preambulumbekzdés, valamint a 12. cikk a) pontja

A Bíróság 2022. február 24-i Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” ítélete (C-262/20, EU:C:2022:117; a továbbiakban: a C-262/20. sz. ügyben hozott ítélet); 2023. május 4-i Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (Éjszakai munka) ítélete (C-529/21–C-536/21 és C-732/21–C-738/21, EU:C:2023:374; a továbbiakban: a C-529/21–C-536/21. és C-732/21–C-738/21. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet); 2010. október 5-i Elchinov ítélete (C-173/09, EU:C:2010:581); 2016. november 8-i Ognyanov ítélete (C-554/14, EU:C:2016:835); 2022. június 30-i Profi Kredit Bulgaria (Beszámítás hivatalból való alkalmazása tisztességtelen kikötés esetén) ítélete (C-170/21, EU:C:2022:518); 2023. január 17-i TBI Bank végzése (C-379/21, EU:C:2023:29)

Nemzeti jogszabályok

Konstitutsia na Republika Bulgaria (a Bolgár Köztársaság alkotmánya), 16. cikk, a 48. cikk (5) bekezdése és a 116. cikk (1) bekezdése

Kodeks na truda (a munka törvénykönyve), 140., 152., 153., 261. cikk és Tizenötödik fejezet

Kodeks za sotsialno osiguravane (a társadalombiztosításról szóló törvénykönyv), 69. cikk

Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (a belügyminisztériumról szóló törvény, a továbbiakban: MVR-törvény vagy ZMVR), 2., 142., 178., 179., 181., 183., 187., 188., 189., 190., 234., 238. cikk stb.

Zakon za sadebnata vlast (a bíróságok szervezetéről szóló törvény), 124. és 130. cikk

Zakon za chastnata ohranitelna deynost (a biztonsági magánvállalkozásokról szóló törvény), 2. és 50. cikk

2014., 2015., 2016., 2020. és 2022. évi naredbi na ministara na vatreshnite raboti za reda i organizatsiata i razpredelyaneto na rabotnoto vreme, za negovoto otchitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovnoto rabotno vreme, rezhima

na dezhurstvo, vremeto za otdih i pochivkite na darzhavnite sluzhiteli v Ministerstvoto na vatreshnite raboti (a szolgálati idő rendjéről, szervezéséről és beosztásáról, a szolgálati idő-nyilvántartásról, a rendes szolgálati időt meghaladó szolgálat ellentételezéséről, a készenlét szabályozásáról, a belügyminisztérium közalkalmazottainak szabadidejéről és pihenőidejéről szóló belügyminisztériumi rendeletek)

2007. évi naredba za strukturata i organizatsiata na rabotnata zaplata (a díjazás szerkezetéről és kialakításáról szóló rendelet, a továbbiakban: SORZ-rendelet vagy NSORZ), 8. cikk és a 9. cikk (2) bekezdése

A Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (a Bolgár Köztársaság legfelsőbb semmítőszéke, a továbbiakban: VKS) polgári kollégiumának 1/2020. sz. értelmezési ügyben hozott 2023. március 15-i 1. sz. értelmező ítélete

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 BO a ZMVR 142. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett közalkalmazott, aki a belügyminisztérium „Határrendőrség” főigazgatóságával áll szolgálati jogviszonyban, és a zlatogradi határrendőrőrsön dolgozik vezető rendőrségi közalkalmazottként.
- 2 BO tizenkét órás váltott műszakokban teljesít szolgálatot, amelyeket időszakokban számolnak el. A vitatott 2019. október 11. és 2022. szeptember 30. közötti időszakban 1272 órányi éjszakai munkát végzett.
- 3 BO arra hivatkozik, hogy ezeket az éjszakai munkaórákat a díjazás szempontjából a magánszektor munkavállalói tekintetében előírthoz hasonló módon 1,143-as együtthatóval nappali munkaórákra kellett volna átváltani. E kérdésben az MVR-törvény és e törvény 2014 utáni végrehajtási rendeleteinek különös szabályozása joghézagot tartalmaz, amelyet az általános munkajog vonatkozó rendelkezésének, jelesen az NSORZ 9. cikke (2) bekezdésének kiegészítő jellegű alkalmazásával kell megszüntetni. E rendelkezés szerint az összesített munkaidő kiszámítása során az éjszakai munkaórákat nappali munkaórákra kell átváltani egy olyan együttható segítségével, amely megfelel a nappali munka rendes időtartama és az éjszakai munka rendes időtartama közötti aránynak.
- 4 BO ezért keresetet indított az elsőfokú Rayonen sad Smolyan (szmoljani kerületi bíróság, Bulgária) előtt, és különösen azt kérte, hogy e bíróság kötelezze a belügyminisztérium „Határrendőrség” főigazgatóságát 1886,10 bolgár leva (BGN), vagyis a 2019. október 11. és 2022. szeptember 30. közötti időszakban általa végzett éjszakai munkáért járó, meg nem fizetett díjazás és a megfelelő kamatok részére történő megfizetésére.
- 5 Az elsőfokú bíróság helyt adott a keresetnek, és megállapította, hogy a törvényben tetten érhető joghézag miatt kiegészítő jelleggel alkalmazni kell az NSORZ 9. cikkének (2) bekezdését, mivel máskülönben a belügyminisztérium éjszakai

munkát végző és váltott műszakban dolgozó közalkalmazottai tiltott eltérő bánásmódban részesülnének, mégpedig mind a többi közalkalmazotthoz, mind a szerződéses alkalmazottakhoz és a magánszektor munkavállalóihoz képest.

- 6 A „Határrendőrség” főigazgatóság fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 7 Fellebbezésében a főigazgatóság arra hivatkozik, hogy az MVR-törvény nem tartalmaz joghézagot. E törvény nem nyújt jogalapot az éjszakai munka nappali munkára történő átváltásához, mivel a nappali munka tekintetében ugyanazt a rendes időtartamot határozza meg, mint az éjszakai munka tekintetében. A belügyminisztériumra vonatkozó különös szabályozás és az általános munkajog közötti különbség azoknak a társadalomhoz fűződő kapcsolatoknak a jelentőségéből ered, amelyek a belügyminisztériumnál dolgozó rendőrök és tűzoltók különleges feladatainak ellátásával függnek össze.
- 8 E sajátosságra tekintettel nem áll fenn hátrányosan megkülönböztető bánásmód. Igaz ugyan, hogy a belügyminisztérium közalkalmazottai kedvezőtlenebb feltételek és magasabb követelmények mellett dolgoznak, mint a szerződéses alkalmazottak és a magánszektor munkavállalói, valamint más közalkalmazottak, azonban számos olyan ellentételezési mechanizmus, kiegészítő jellegű anyagi ösztönző és nem anyagi előny van biztosítva számukra, amelyekben sem a magánszektor munkavállalói vagy a szerződéses alkalmazottak – a belügyminisztériumban dolgozókat is ideértve –, sem más közalkalmazottak nem részesülnek (például magasabb díjazás és magasabb szintű szociális védelem túlóra-ellentételezés, pihenőidő, szabadság és egyéb előnyök formájában).
- 9 Fellebbezésében a főigazgatóság ezenkívül arra hivatkozik, hogy ez az értelmezés teljes mértékben összhangban áll a Bíróság által a C-262/20. sz. ügyben hozott ítéletében levont következtetésekkel.
- 10 Fellebbezési ellenkérelmében BO fenntartja a hátrányos megkülönböztetés fennállására vonatkozó állítását. A VKS (legfelsőbb semmitőszék) (1/2020. sz. értelmezési ügyben) időközben született értelmező ítélete ellentétes a Bíróság által a C-262/20. sz. ügyben hozott ítéletben levont következtetésekkel. BO azt kéri, hogy az eljáró bíróság előzetes döntéshozatal céljából keresse meg a Bíróságot.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 11 Az utóbbi több mint három év alatt több száz polgári keresetet indítottak váltott műszakban dolgozó rendőrök és tűzoltók az elsőfokú bolgár kerületi bíróságok előtt az iránt, hogy a belügyminisztérium megfelelő igazgatóságai fizessenek részükre bérpótlékot az éjszakai munkavégzésért. 2023 elejétől 2023. július 12-ig már 142 fellebbezési eljárást indítottak az eljárásokban részt vevő felek a

szmoljani regionális bíróság előtt a kerületi bíróságok határozataival szemben. A pertárgy értékére tekintettel a regionális bíróság határozatai véglegesek, és nem támadhatók meg felülvizsgálati kérelemmel a VKS (legfelsőbb semmítőszék) előtt.

- 12 A lukoviti kerületi bíróság által egy hasonló ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-262/20) nyomán a Bíróság megállapította, hogy a 2003/88 irányelv nem teszi kötelezővé olyan nemzeti szabályozás elfogadását, amely előírja, hogy az éjszakai munka rendes időtartamának a közszektor munkavállalói – mint például a rendőrök és a tűzoltók – esetében rövidebbnek kell lennie a nappali munkának az ugyanezen munkavállalók esetében előírt rendes időtartamánál, és hogy a Charta 20. és 31. cikkével nem ellentétes, ha az éjszakai munkának a valamely tagállam szabályozásában a magánszektor munkavállalói tekintetében hét órában meghatározott rendes időtartama a közszektor munkavállalóira – köztük a rendőrökre és a tűzoltókra – nem alkalmazandó, feltéve hogy az ilyen eltérő bánásmód objektív és észszerű kritériumon alapszik, azaz az említett szabályozás által követett, jogszerű céllal függ össze, és e céllal arányos.
- 13 Többek között a Bíróság ezen ítéletére tekintettel a VKS (legfelsőbb semmítőszék) a fent említett értelmező ítéletében megállapította, hogy a belügyminisztérium alkalmazottai által végzett éjszakai munka díjazására kizárólag a különös MVR-törvény és az annak végrehajtására irányuló jogi aktusok alkalmazandók. A jogalkotó e törvény elfogadásakor figyelembe vette az éjszakai munkának a belügyminisztérium alkalmazottai tekintetében felmerülő hátrányos következményeit, és megfelelő ellentételezési mechanizmusokat írt elő, mint amilyenek például a szolgálati idő után járó pótlék, a hosszabb fizetett éves szabadság, a szolgálati jogviszony megszűnése esetén járó végkielégítés, a kedvezőbb túlóradíjrendszer, a társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettség hiánya, a nyugdíjjogosultság megszerzésének kedvezőbb feltételei és más hasonló előnyök.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság azonban rámutat arra, hogy ténylegesen nem létezik olyan ellentételezési mechanizmus, amelynek bevezetésére éppen azért került volna sor, hogy az éjszakai munkát végző rendőröknek és tűzoltóknak ellentételezést nyújtsanak a 2014 előtt részükre olyan rendelkezések alapján fizetett éjszakai pótlék megszüntetése miatt, amelyek az éjszakai munka nappali munkára történő átváltására a SORZ-rendeletben előírttal azonos módszert írtak elő. A VKS (legfelsőbb semmítőszék) által említett valamennyi ellentételezési mechanizmus már 2014 előtt is létezett.
- 15 A ZMVR 142. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában említett közalkalmazottak, tehát a BO-hoz hasonló rendőrök és tűzoltók között nagy számban vannak olyan közalkalmazottak is, akik nem váltott műszakban dolgoznak, és nem végeznek éjszakai munkát. A belügyminisztérium által a jelen ügyben szolgáltatott információkból kitűnik ugyanis, hogy 2019-ben, 2020-ban, 2021-ben és 2022-ben a tűzoltók és rendőrök átlagosan 65,20%-a dolgozott váltott műszakban, és végzett

éjszakai munkát, 34,80%-uk pedig nem. Ezen információk és a jogszabályi rendelkezések elemzése alapján ugyanakkor megállapítható, hogy az említett előnyökben a ZMVR 142. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti összes közalkalmazott részesül, és nem csak az éjszakai munkát végzők. Ezen előnyök egy része a ZMVR 142. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában említett közalkalmazottakat, vagyis a belügyminisztérium azon közalkalmazottait is megilleti, akik nem rendőrök vagy tűzoltók, sőt egyes előnyökben a belügyminisztérium valamennyi alkalmazottja részesül, a munkaszerződéssel foglalkoztatottakat is ideértve.

- 16 A fentiekben kifejtett okokból az ismertetett előnyök sem a VKS (legfelsőbb semmitőszék) értelmező ítélete értelmében vett „ellentételezési mechanizmusoknak”, sem a Bíróság C-262/20. sz. ügyben hozott ítéletének 51. pontja értelmében vett „egyéb védelmi intézkedéseknek” nem tekinthetők. Azok ugyanis nem kifejezetten a váltott műszakban történő munkavégzés keretében éjszakai munkát végző közalkalmazottakat illetik meg, és azokat nem is az éjszakai munkavégzésük miatt és annak időtartamától függően nyújtják, tehát nem közvetlenül az éjszakai munka jellegével függnek össze.
- 17 Ezen előnyöket egyértelműen a belügyminisztérium ZMVR 2. cikke szerinti tevékenységeinek (a polgárok jogainak és szabadságainak védelme, a bűnözés elleni küzdelem, a nemzetbiztonság védelme, a közrend fenntartása, tűzvédelem és a lakosság védelme) különleges jelentőségére tekintettel nyújtják.
- 18 A magánszektorban foglalkoztatott munkavállalók azért nem részesülnek az említett előnyökben, mert nem a ZMVR 2. cikke szerintihez hasonló, különleges társadalmi jelentőségű tevékenységek végzésével vannak megbízva, nem pedig azért, mert az előnyök éppen az éjszakai munka ellentételezését jelentik. A magánszektor munkavállalói éjszakai munkavégzés esetén a SORZ-rendeletben meghatározott módszer szerint, tehát az éjszakai munkaórák 1,143-as együtthatóval nappali munkaórákra történő átváltásával kiszámított díjazásban, valamint az éjszakai munkavégzésért járó pótlékban részesülnek az általuk végzett éjszakai munkáért.
- 19 Összefoglalva megállapítható, hogy a váltott műszakban dolgozó és éjszakai munkát végző rendőrök és tűzoltók olyan előnyökben részesülnek, amelyek a nem váltott műszakban dolgozó és éjszakai munkát nem végző munkavállalókat is megilletik. Ezen előnyökben nem az éjszakai munkájuk miatt részesülnek, hanem a polgárok jogainak és szabadságainak, valamint a közrend és a közbiztonság őrzőjeként végzett különleges feladataik miatt. A jelen ügy felpereséhez hasonló rendőrök és tűzoltók esetében ugyanakkor nem alkalmazható az a SORZ-rendelet szerinti módszer, amely alkalmazható ezzel szemben a magánszektor munkavállalói esetében, akik viszont nem jogosultak az MVR-törvény szerinti előnyökre, mert nem az e törvény szerinti különleges feladatokkal vannak megbízva.

- 20 Jelenleg tehát nincs más lehetőség a felperes és a hozzá hasonlóan váltott műszakban dolgozó és éjszakai munkát végző más rendőrök és tűzoltók éjszakai munkával járó terheinek megfelelő ellentételezésére, mint a SORZ-rendelet szerinti módszer alkalmazása, amelyet azonban a törvény és a VKS (legfelsőbb semmítőszék) értelmező ítélete nem tesz lehetővé.
- 21 A C-529/21–C-536/21. és C-732/21–C-738/21. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletének 63. pontjában a Bíróság megállapította, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, hogy az esetleges eltérő bánásmód objektív és észszerű kritériumon alapul-e, azaz a vonatkozó szabályozás által követett, jogszerű céllal függ össze, és e céllal arányos.
- 22 A jelen ügyben elvégzett vizsgálatok alapján a kérdést előterjesztő bíróság meg van győződve arról, hogy az éjszakai munka nappali munkához képest rövidebb időtartamára vonatkozó kifejezett szabályozásnak az MVR-törvényben és a vonatkozó rendeletekben – többek között a jelenleg hatályos 2022. évi rendeletben – tetten érhető hiánya ténylegesen abból fakad, hogy jelentős pénzügyi eszközök megtakarítására törekedtek.
- 23 A rendőrök és tűzoltók nagyobb hányada dolgozik ugyanis váltott műszakban, és végez éjszakai munkát (a minisztérium adatai szerint 2019-ben, 2020-ban, 2021-ben és 2022-ben átlagosan 65,20%), és nemcsak a váltott műszakban dolgozó és éjszakai munkát végző rendőrök és tűzoltók vannak azonos helyzetben, hanem például az igazságügyi minisztérium „Megfigyelés” főigazgatóságán váltott műszakban dolgozó és éjszakai munkát végző közalkalmazottak és a „Büntetés-végrehajtás” főigazgatóság közalkalmazottai is. Amint az a lukoviti körzeti bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelmében (C-262/20) megállapítást nyert, már a 2016. évi rendelet elfogadásával kapcsolatos belügyminisztériumi jelentés rámutatott arra, hogy a szakszervezetek éjszakai munkára vonatkozó javaslatának elfogadása esetén a 2016. júliusi adatok alapján számítva évi 18 324 000 BGN összegű további pénzügyi eszközökre lenne szükség.
- 24 Az MVR-törvény módosításáról szóló, a rendőrök és tűzoltók tekintetében a nappali és az éjszakai munka rendes időtartamának egyezőségét rögzítő 2020. évi törvényjavaslat indokolása szerint a módosítás célja „a jogszabályi rendelkezések alkalmazása egységességének megteremtése, az éjszakai munkavégzés szabályozása és a különös törvény joghézaginak megszüntetése”. Más szóval a módosításra többek között az azon nemzeti bíróságok ítélkezési gyakorlatával való szembeszállás érdekében került sor, amelyek abból indulnak ki, hogy az MVR-törvény joghézagot tartalmaz, és ezért a jelenlegihez hasonló jogviták eldöntéséhez analógia útján a SORZ-rendeletet alkalmazzák, és helyt adnak a kereseteknek.
- 25 A Bíróság C-262/20. sz. ügyben hozott ítélete szerint azonban az ilyen indokok, többek között a pénzügyi eszközök megtakarítása, nem szolgálhatnak érvül az

eltérő bánásmód mellett, és nem tűnik úgy, hogy azok az ilyen eltérő bánásmód igazolására alkalmas jogszerű célt tükröznének.

- 26 A C-262/20. sz. ügyben hozott ítélet 79. pontja szerint a nemzeti bíróságnak a nemzeti jogot a lehető legteljesebb mértékben az érintett elsődleges jogi rendelkezés szövegének és céljának fényében kell értelmeznie, a belső jog egészét figyelembe véve és a belső jogban elismert értelmezési módszereket alkalmazva annak érdekében, hogy biztosított legyen e rendelkezés teljes érvényesülése, és annak céljával összhangban álló megoldás szülessen.
- 27 Ha tehát az MVR-törvény és a vonatkozó rendeletek vitatott szabályozása nem alkalmazható az uniós joggal való összeegyeztethetlensége miatt, akkor a nemzeti bíróság adott esetben abból indulhat ki, hogy a különös jogszabályban nem szabályozott eset áll fenn, és kiegészítő jelleggel – a felperes kérésének megfelelően – a SORZ-rendeletet alkalmazhatja.
- 28 A kérdést előterjesztő bíróság attól tart, hogy a VKS (legfelsőbb semmítőszék) rá és valamennyi bíróságra nézve kötelező értelmező ítéletének alkalmazása esetén, amely ítélet szerint a SORZ-rendelet nem alkalmazható kiegészítő jelleggel, mert az MVR-törvény nem tartalmaz joghézagot, az éjszakai munkát végző rendőrök és tűzoltók eltérő – kedvezőtlen – bánásmódban részesülnének az éjszakai munkát végző többi rendőrhöz és tűzoltóhoz, valamint a magánszektor éjszakai munkát végző munkavállalóihoz képest, anélkül, hogy ez az eltérő bánásmód észszerű és objektív kritériumon, azaz jogszerű célon alapulna.
- 29 A VKS (legfelsőbb semmítőszék) értelmező ítélete ugyanis a Bíróság C-262/20. sz. ügyben hozott ítéletének 74. pontja értelmében vett, „a jogrendhez kapcsolódó indokkal” igazolja az eltérő bánásmódot. A VKS (legfelsőbb semmítőszék) véleménye szerint „a jogalkotó szándéka arra irányul, hogy attól függetlenül, hogy a munkanap melyik napszakra esik, a munkaidőre – nappal vagy éjszaka – egységes időtartam, mégpedig »napi 8 óra« vonatkozzon”, és a jogalkotó „[a]z [MVR-törvény] kidolgozásakor és elfogadásakor figyelembe vette a szolgálati jogviszony sajátosságát és a polgárok törvény előtti egyenlőségét, minek körében megfelelő ellentételezési mechanizmusokkal kompenzálja a belügyminisztérium alkalmazottai által végzett éjszakai munka hátrányos hatásait”.
- 30 A Bíróság C-262/20. sz. ügyben hozott ítéletének 76. pontjában azonban egy ilyen jellegű, a jogrendhez kapcsolódó indokkal kapcsolatban megállapítást nyert, hogy nem tűnik úgy – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat sérelme nélkül –, hogy az „megfelelne egy olyan jogszerű célnak, amely igazolhatja az alapügy tárgyát képező eltérő bánásmódot”.
- 31 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint az eddig elvégzett felülvizsgálatokból semmi olyan nem következik, ami másra engedne következtetni. A jogalkotó éppen a szolgálati jogviszony sajátosságát és a polgárok törvény előtti egyenlőségét nem vette kellőképpen figyelembe, mivel a

szóban forgó ellentételezési mechanizmusok – a fent kifejtetteknek megfelelően – ténylegesen nem állnak közvetlen összefüggésben a belügyminisztérium váltott műszakban dolgozó alkalmazottai által végzett éjszakai munkával.

- 32 A kérdést előterjesztő bíróság ezért úgy véli, hogy a fent megfogalmazott kérdéseket előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé kell terjesztenie.

MUNKADOKUMENTUM